

Ikkesteintur til Nord-Norge

Sommerens store ferieopplevelse skulle foregå mellom Oslo og Nordkapp. Som ivrig mineraljeger gjennom mer enn 20 år så jeg (den øvrige familie deler ikke min hobby) spesielt fram til å benytte hammer og meisel i de kjente lokaliteter i Nord-Norge samt å oppsøke nye forekomster jeg hadde fått nedtegnet på kartet av likesinnede. Endelig skulle lengere tids planlegging settes ut i livet.

Avreisedagen opprant, bilen ble pakket i fellesskap, men jeg sørget for at spett, brekkjern og et assortert utvalg av hammer og meisler lå meget lett tilgjengelig til. Turens første dag, som startet med regn, gikk opp forbi Eidsvoll og Minnesund. P.g.a. regnet skulle jeg gjerne ha vært innom smaragdforekomsten, men det ble det ikke noe av. Jeg fikk også tilgode å besøke gullvaskeleiren ved de gamle gullgruver. Ei heller ble det aktuelt å besøke gruvemuseet på Røros senere på dagen.

Tro meg – eller la være (for det er allikevel utrolig) – men som første dag begynte, endte resten av ferien, dog med unntakelse av været, som iblant var fint. På vei oppover kjørte vi bl.a. gjennom Tosen, et område med mer enn 200 kjente grotter, hvorav en har Nord-Europas største underjordiske sjø. Vi så ingen grotter. Heller ikke ved Mo i Rana, som bl.a. er kjent for Grønli- og Setergrotten. Før vi kom så langt, hadde vi i rask rekkefølge passert Svenningsdalen, Trofoss og Mosjøen. I nærheten (men akk så fjernt) ligger også Hattfjelldalen og Krutfjell m.v.

Jeg ville gjerne ha vist familien Gråttodalen og hvem vet, kanskje finne noen pene stuffer. Men nei, jeg kan berolige alle anti-mineralsamlere med, at jeg hverken fikk anledning til å banke ut granater der, i Fauske eller i Kistrand. Sulitjelma unngikk vi også, men ikke Saltstraumen. Gjett hvor fiskestanga var? Riktig, den lå hjemme!

Ved Innhavet et sted lå det an til å bli

bingo i en pegmatitt, hvor jeg tidligere har funnet bastnäsitt krystaller i en ytt-roflouritt. Forekomsten ligger i veikanten og med god plass for parkering var det akkurat tidspunktet for en pause i kjøringen. Mange andre hadde tydeligvis også hatt grunn til å stanse her, men dessverre av en annen nødvendighet. Her var det umulig å være for knøttsmå insekter, de bet som bare det og den bedre halvdel har ennå store sår fire uker etter møtet.

Hvis det fortsatt er lesere som henger med, skal jeg prøve å gjøre resten av denne pinefulle historie kort. Det var kjøring og atter kjøring, milene forsvant fort (litt for fort sa en radarkontroll). Ved Setermoen så jeg såvidt skiltet mot Sørskogen og tenkte på en mulighet til å stoppe der på tilbakeveien. I Alta derimot, ved Stilla, fikk vi rikelig med ballast i form av den kjente Altaskiferen. Skifer inngår ikke i særlig høy grad i min samling og skulle da også anvendes som hagestein.

I Alta så vi forøvrig både noe av det peneste man kan tenke seg i stein samt det verste. Det peneste først: Rett før Alta, ved Hjemmeluft, er det avdekket et stort felt med helt unike helleristninger i tusenvis. Tegningene er mellom 2.500 og 5.000 år gamle. Et par av dagens lokale kunstnere lager stilfulle kopier av disse, i bl.a. sølv og på skifer. Den totale mangel på stil – i en ellers meget kvalitetsfylt husflidsforretning – var følgende komposisjon: Steinskive med pålimt krabbeklo som holdt et lite stykke

zirkon. Prisen var forresten like avskrek-kende.

Turen gikk videre nordover. Vi ankom i fin form Magerøya med Honningsvåg og Nordkapp. Hjemturen begynte med å kjøre til Karasjok. Anledning til å vaske gull så vi oss ikke tid til! Vi hadde nå kjørt 300 mil og fremdeles lå hammer og meisel ubrukt. Etter Glomfjord, Svartisanleggene og Ågskaret innså jeg at slaget definitivt var tapt. På eller rettere sagt i Torghattens kjente hull ble mitt strev allikevel kronet med hell. I et ubevoktet øyeblikk bøyd jeg meg ned og tok opp en stein som fort ble gjemt unna. Som en

kuriositet er den på plass i samlingen. Nærværende bedrøvelige fortelling bør naturlig nok ikke leses av utenforstående (altså kun for NAGS-medlemmer). For å unngå for meget mobbing i nærmiljøet, som tøffelhelt m.v. undertegner jeg bare med

NJA

Som et PS skal jeg i rettferdighetens navn legge til, at jeg sammen med et par venner, planlegger en tur til vestlige partier av Hardangervidda. Det drømmes om store krystaller av anatas, brokitt og rutilkvarts.

Skiferbrudd ved Stilla, Alta.